

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

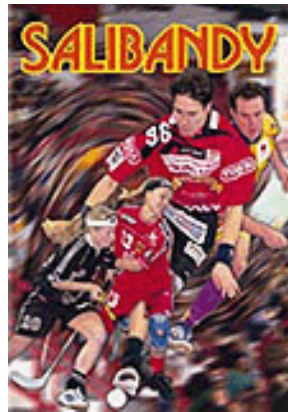
Linkit

a wysiwyg design
2000-

Salibandy 1/99

SALIBANDY

Sisältö

Pääkirjoitus

Kolme valmentajaa, kolme käsitystä valmentamisesta

Vantaan Viikinkijunnuille suojalasit pakollisiksi

Tankkaa parasta - yksittäiseen otteluun valmistautuminen

Operaatio Liikituksen maalivaaliteemana Oikeat Valinnat

HNMKY taistelee taas liigapaikastaan

Erä III:n arvoitus

Viima käy susirajalta !

KooVee nousi kärkikahinoihin

Viikinkien 7 askelta hopealle

Vain kruunu jäi puuttumaan - valmentaja Lahikaisen tilitys

VFT venyi lähes loppuun saakka

Minna ja Mervi avaavat tietä naistuomareille

Muita juttuja:

Vinski teki finaalista FINAALIN !

Kun hopeakin tuntui voitolta

Satu Puustinen loistaa tähtenä Norjassa

Warbergin Klas Karlsson: Vain tämä puuttui !

Puolan Podhale opintomatalla Euro cupissa

Puurtaajat Viikinkikoneiston taustalla: Takala & Turunen

Klaani löysi Euro cupin
Kuukauden pelaajat: Petri Kettunen, Josba ja Riikka Siberg, Erä III
Kuntovalmennus kunniaan
Polvivammat salibandyssa
Antidopingtyö - urheilun itsensä vuoksi
Liigan yleisötutkimus suunnitteilla
Piiirustuskilpailu

LAJITIETO

- Salibandylehti
- Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Pääkirjoitus

Urheilun eettiset kasvot

"Hällä väliä mitä tekee, kunhan ei tee sitä julkisesti ja säikyä hevosia." Näin totesi aikoinaan Pat Cambellin vaimo. Viimeaikaisia urheilun moraalimyllerryksiä seuratessa tuntuu siltä, että tuon Pat Cambellin vaimon lausahdus on se moraalivakaumus, jota esim. KOK:n jäsenet tuntuvat noudattavan.

Mielestäni urheilun etiikalle täytyy olla nykyistä selkeämmät normit, joiden ymmärtämiseen ei tarvita kuin hitusen maalaisjärkeä. Hovioikeudenneuvos Jukka Kemppinen kertoi Hesarin kolumnissaan 24.1. isäkkönsä aikoinaan opettaman lahjonnan säännön. "Se ei ole lahjus, jos ottaa vastaan kylmän voileivän ja pullon lämmintä olutta. Jos ottaa vastaan lämpimän voileivän ja kylmää olutta, se on lahjontaa." Kulkisiko se siinä, se etiikan raja? Kuunnellessa erilaisia selityksiä tietämättömyydestä tai ymmärtämättömyydestä ei voi kuin hämmästellä. Hämärtyykö ihmisiltä suhteellisuuden taju vai onko "aika suuri laillistaja jopa moraalien alueella", kuten H.L. Mencken totesi.

Nyt on aika pestä urheilun eettiset kasvot. Suomen Liikunta ja Urheilu (SLU) perusti oikeaan aikaan Eettisen toimikunnan, joka on juuri ohjeistanut kansalliset lajiliittomme täydentämään sääntöjään siten, että tulevaisuudessa saamme nauttia eettisesti puhtaammasta urheilusta. *Salibandyliittokin uusii toiminta- ja kilpailusääntöjään jo tämän kevään aikana.* Liiton toimintasääntöjen tarkoituksena lisätään kohta, jonka mukaan liiton toiminnan perusteena ovat liikunnan eettiset arvot ja urheilun reilun pelin periaatteet. Toiminta- ja kilpailusääntöihin tulee tiukat kiellot, velvoitteet ja sanktiot mm. lahjonnasta kilpailutoiminnassa, vedonlyönnistä omassa kilpailussa, urheiluhuijauksesta eli sopupeleistä, urheiluväkivallasta ja muusta epäasiallisesta käyttäytymisestä (mm. tuomarin harhautus ja muu sääntökikkailu), urheilulle vieraiden aineiden käytöstä mm. huumeiden ja dopingaineiden käytöstä sekä tupakan ja tupakkatuotteiden käytön yhdistämisestä urheilutilanteisiin.

Salibandyliitto oli viime mainitun kohdalla edelläkävijä Suomessa ja ehkä koko maailmassa kieltäessään jo syksyllä 1998 tupakan ja nuuskan käytön kilpailutilanteessa. On ilahduttavaa nähdä, että vastuu nuorisomme ohjaamisesta terveille elämän arvoille, joita urheilun ja liikunnan mielestäni tulee ilmentää, saadaan näin sisäänkirjoitettua kaikkien urheilujärjestöjen sääntöihin.

Uskon, että näillä hienoilla ja konkreettisilla SLU:n Eettisen toimikunnan muutosehdotuksilla (lue muutosvaatimuksilla) urheilun eettisiä kasvoja pestään ja urheilun moraalit kasvaa monta metriä. Haaste on nyt siinä, että kaikki tahot saadaan sitoutumaan näihin yhteisiin eettisiin arvoihin. Sekä siinä, että moraalit kestää, eikä Lordi Shawcrossin sanat "Niin sanottu uusi moraalit on liian usein sormien läpi katsottua vanhaa moraalit", käy toteen.

Jari Kinnunen
päätoimittaja,
paraskin moralisti

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Kolme valmentajaa, Kolme käsitystä valmentamisesta

Miten salibandyyn maajoukkuevalmentaminen eroaa Suomessa, Ruotsissa ja Sveitsissä, vai eroaako mitenkään? Mitä asioita kaksi nykyistä ja yksi entinen maajoukkuevalmentaja painottavat henkilökohtaisesti? Siitä kertovat Krister Ahlqvist Ruotsista, Sveitsin maajoukkuevalmentaja Jani Westerlund ja Suomen Pasi Tilander.

Ruotsalainen valmennustietous on maailmankuulua. Siitä on hyvänä esimerkkinä länsinaapurimme monet menestyneet huippujoukkueiden valmentajat. Voidaankin puolileikkilään sanoa, että Ruotsi tuottaa maailman parhaat pallopelien valmentajat. Salibandy tekee tuskin poikkeusta, joskin valmentajien laittaminen paremmuusjärjestykseen on mahdotonta. Krister "Kigge" Ahlqvistia pidetään useissa piireissä maailman parhaana salibandykoutsina, eikä vähiten saavuttamiensa voittojen tähden.

Tärkein ominaisuus on kommunikointitaito

- Roolini valmentajana riippuu siitä mitä teen. Toimiessani Ruotsin maajoukkueessa tehtävät jaettiin, kun taas valmentajana seurajoukkuetta Järfällassa tein käytännössä kaiken, huoltajan tehtävistä lähtien, nauraa Kigge. Se oli aikaa ennen kuin Ahlqvist unelmoikaan Ruotsin salibandy maajoukkueen päävalmentajan pestistä, jossa hän toimi vuosina 95-98.

Hän pitää valmentajatiimiä parhaana ratkaisuna salibandyvalmennuksessa. Ensimmäisenä kautenaan Ruotsin maajoukkueen peräsimessä hän johti peliä ja Harri Rajamäki veti harjoitukset. Kahtena seuraavana kautena kakkosvalmentajan vastuuta lisättiin, Peter Kokocha johti peliä ja laati taktiikat, Ahlqvist puuttui peliin erikoistilanteissa ja muissa ratkaisevissa käännteissä.

- Järjestelmän hyvä puoli on myös siinä, että kaikki pelaajat eivät välttämättä anna suoraa palautetta päävalmentajalle vaan puhuvat mieluummin kakkosen kanssa, perustelee Ahlqvist.

- Paras joukkue on 20 parasta pelaajaa. Pelaajat tekevät joukkueen, valmentaja luo edellytykset, valmistaa ja pyrkii kohottamaan joukkueensa itseluottamusta. Hokkuspokkus ei onnistu. Tämän takia valmentamisen tärkein perustus onkin kommunikointitaito. Mielenkiinto lajia kohtaan ja pelitietämys ovat myös hyvän valmentajan ominaisuuksia.

Melkein voitosta voittoon

Ahlqvistin luotsaamana Ruotsin maajoukkue hävisi kolmen vuoden aikana vain kahdesti, molemmat kerrat Suomelle (-95 EM-finaali ja Oulun maaottelun tammikuussa -98). Kigge pitää parhaana joukkueenaan vuoden -98 maailmanmestariyhmää.

- Meillä oli kotikisoissa -96 melkein yhtä kova joukkue kuin viime keväänä, mutta ei ihan niin hyvä. Voittaminen on aina kivaa tai ainakin sen täytyy olla, koska Ahlqvist innostuu joka kerta voitoista puhuttaessa.

- Voittamiseen liittyy aina onni ja ilo. Meidän tulee näyttää mallia miten voitetaan ja lisäksi tarjota kunnon peliä myös yleisölle. Ahlqvistin mukaan Ruotsin maajoukkueen kokeneetkaan pelaajat eivät kyllästy voittamaan ja harjoittelevatkin paljon itsekseen

joukkueharjoitusten lisäksi. Esimerkkinä Jan-Erik Vaara ja Robert Boden jotka Sveitsin EM-kisoissa -95 veivailivat illalla hotellihuoneessaan niin että ikkunakin meni rikki.

- Heitä vähän nolotti mennä kertomaan siitä hotellin henkilökunnalle, Kigge muistelee.

Krister Ahlqvist pitää joukkuehenkeä erittäin ratkaisevana tekijänä menestymisessä.

- Joukkuehenki on joukkueen tärkein sisäinen asia. Pitää vain ensin ottaa selvää mikä se on nyt ja sen jälkeen miettiä miten sitä voisi parantaa. Tietysti hyvä joukkuehenki tulisi myös yrittää säilyttää. Sen voi kyllä aika helposti tuhotakin. Ahlqvistin aikana miesten maajoukkue panosti myös salibandyn ulkopuolisiin asioihin, he kävivät ajamassa mikroautoilla, harrastivat ammuntaa ym.

- Se oli tärkeää joukkueelle, heidän piti yhdessä päättää mitä he halusivat voittaa. Tavoitteeksi asetettiin MM-kulta.

Suomi tasoissa taitopuolella

Ahlqvist ei leuhki valmennustaidoillaan tippaakaan, vaikka siihen olisi ehkä joskus aihehtakin.

- Pelaajien luottamus on minulle tärkeintä suhteessa joukkueeseen. Ajattelen itseni pelaajan asemaan, en suutu pelaajille. Miltä sinusta tuntuisi kun joku idiootti huutaisi sinulle päin naamaa että pelaa näin ja noin ? Mieluummin yritän saada ajatukseni läpi esimerkein, näyttämällä ja positiivisella palautteella.

Suomalaiset ja sveitsiläiset pelaajat ovat Ahlqvistin mukaan taidoissa aivan samalla tasolla kuin ruotsalaisetkin. - Syötöt ja laukaukset ovat yhtä hyviä kuin meidänkin pelaajien, ehkä ero on henkisellä puolella. Ruotsalaiset ovat enemmän tähtiä ja vain parhaat pääsevät pelaavaan kokoonpanoon. Niiden pelaajien jotka eivät mahdu kentälle tulee yrittää entistä kovemmin. Maajoukkueemme penkillä olevat pelaajatkin pääsisivät mihin tahansa joukkueeseen, paukuttaa Kigge. Mutta muistuttaa samassa Viikinkien kahdesta loistavasta pelistä Euro cupissa ruotsalaisjoukkueita vastaan.

Seurajoukkueen pesti iski

Hyvin puhelias ruotsalaisvalmentaja nauttii hyökkäävästä pelistä. Pelitaktiikan hän asettaa kuitenkin vastustajan mukaan, mutta maaleja ainakin maajoukkueessa tuli millä taktiikalla tahansa.

Vuoden -99 aluksi Ahlqvist siirtyi vähän jopa yllättäen Ruotsin kärkijoukkueisiin lukeutuvan Balrog IK:n penkin taakse. Aika näyttää miten Ahlqvistin kullanhuudontaopit menevät läpi seurajoukkueessa. Kävi miten kävi, hän osaa tehdä joukkueen.

Jani Westerlund, Oolannin mies Alppimaassa

Jani Westerlund on ammattimainen salibandyvalmentaja. Syksyllä hän aloitti Sveitsin maajoukkueen päävalmentajan työn, minkä lisäksi hän hoitaa Sveitsin ylivoimaisesti menestyneimmän seurajoukkueen UHC Rot Weiss Churin valmentamisen. Sveitsissä Jani on viihtynyt jo kuutisen vuotta joten saksa taipuu moitteettomasti, mikä helpottaa valmennustyötä.

Ahvenanmaalta kotoisin oleva Westerlund tiputtelee vastauksia kysymyksiin hyvin maltilla, mutta pelitapahtumissa vaihtopenkin takana saattaa näkyä jopa kitarisat.

- Valmentajan tulee pystyä osoittamaan kuinka missäkin tilanteessa tulee pelata. Joskus huudankin pelaajille jos ei muu auta. Sveitsissä pitää välillä palata aivan perusasioihin ja hioa pelin yksityiskohtia. Tärkein ominaisuus mikä valmentajalla tulee olla on pelisilmä. Ilman sitä ei tule mitään. Westerlund ei hylkää ns. pehmeitä arvoja luettellessaan muita hyvän valmentajan tunnusmerkkejä.

- Pitää olla vähän isä ja psykologikin, se on suoraa valmentamista.

Sveitsiläiset treenaa lujaa

Vajaa puoli vuotta päävalmentajana ollut Westerlund tietää mitä sveitsiläisten tulisi tehdä tavoittaakseen ruotsalaiset huippujoukkueet.

- Rutiinia pitää parantaa. Salibandykulttuuri on Sveitsissä niin paljon nuorempi kuin

Ruotsissa, mutta meillä on kyllä tosi laadukas juniorityö. Tällä hetkellä harjoittelemme seurajoukkueella noin viidesti viikossa. Pelaajiensa motivoimisessa Jani Westerlund ei ole suuria ongelmia havainnut.

- Seurajoukkueeni UHC Rot Weiss Chur on helppo motivoida pelaamaan vaikka Eurooppa cupissa, koska vastus on kovaa luokkaa ja pelaajat pääsevät onnistuessaan näkyville. Sama koskee tietysti maajoukkuetta Suomea tai Ruotsia vastaan.

Tuore päävalmentaja ei suostu lokeroimaan joukkuettaan ennako-odotusten mukaan.

- Joukkue pelaa vain omaa peliään, sanoo Westerlund kylmän rauhallisesti.

Valmentajana Westerlund arvostaa sitä että joukkueella on jotain omaa, seurajoukkueessa hän on sen Euro cupin perusteella onnistunut pelaajilleen välittämään. Sen verran näyttävästi Rot Weiss pelasi. Sveitsiläispelaajien henkinen kantti ei Westerlundin mukaan ole ihan ruotsalaisten tasolla ja se onkin pelirutiinin lisäksi suurin puute tällä hetkellä.

Suomella Sisu, Ruotsilla kiro sanat

Jani Westerlund ajattelee salibandya pitkälti hyökkäävänä pelinä.

- Hyökkäävä pelityyli on mieleeni. Hän kehuu Viikinkien matseja vuodenvaihteessa.

- Paikatonta tai puolipaikkaista hyökkäyspään pelaamista ja puolustus hyvin varmaa. Sveitsin huippupelaajien kärki on kapea, mutta silti Westerlund odottaa Norjan vuoden 2000 kisoja yllätystä hautoen.

- Ilman joukkuehenkeä ei ole joukkuetta. Jokaisen pelaajan tulee hyväksyä ja kunnioittaa muita pelaajia, tätä olemme pyrkinet tekemään mm. hiihtämällä ja juhlimalla porukalla. Jotain sveitsiläisten on keksittävä, koska niinkuin Jani Westerlund sanoo.

- Suomella on sisu ja Ruotsilla on kiro sanat.

Taktikko Tilander patistaa oikeisiin töihin

Suomen maajoukkueen päävalmentajan tehtävät siirtyivät vuoden alusta Pasi Tilanderille. Vielä tämän kauden loppuun Tilander luotsaa Espoon Oilersia SM-liigassa. Haasteita siis piisaa, kovissa paikoissa hän on toki ollut aiemminkin sekä kentällä että kentän laidalla. Pasi Tilanderia ei voi hötkeytyä syyttää, sen verran rauhallisesta kaverista on kyse. Valmentajan rooliaan Pasi kommentoi harkiten.

- Pitäydyn yksinkertaisissa asioissa, loppujen lopuksi pienet asiat ratkaisevat. Tärkeätä on tulla toimeen erilaisten ihmisten kanssa, olla kärsivällinen ja hyvä itseluottamukseen ei ole pahitteeksi.

Pasi Tilander pitää suomalaisten valmentajien peluuttamista yllätyksellisimpänä, muiden maiden peluutus on aika arvattua. Myös suomalaisten pelaajien asenne on kasvamaan päin.

- Praha herätti oikeisiin töihin, ruotsalaisten fysiikka oli hyvä, huomasi että jotain oli tehty. Pelaajien tulisi saada ammattiympäystä jo yleisönkin takia.

Huutoa turha odottaa

Tilander painottaa pallottoman pelin tärkeyteen.

- Annan siihen tärkeimmät ohjeet. Pallon kanssa pelaajat osaavat toimia, tuore maajoukkuekoutsu paljastaa erään ohjenuoristaan.

- Päästetään maaleja vähemmän kuin vastustaja. Helppoja maaleja Suomen verkkoon on entistäkin vaikeampi saada jos Tilanderin teesit pitävät.

Moni valmentaja olisi Tilanderin sijassa huutanut jo monta kertaa äänensä käheäksi. - Ei se vaan oikein kuulu mun tyyliin. Olen enemmänkin sellainen rauhallinen ja hiljainen, Tilander toteaa. Maajoukkue tarvitsee paljon pelejä. Fyysiseen harjoitteluun ja joukkuekulttuuriin tulisi perehtyä nyt jo tosissaan. Tilander laittaa peliin vähän itsekritiikkiä.

- Varmastikin olen ollut liian lepsu, en ole vaatinut riittävästi pelaajiltakaan. Pitää katsoa peiliin ja mennä eteenpäin. Joukkueensa pelitasoa päävalmentaja pyrkii nostamaan olemalla tasapuolinen ja reilu.

- Tottakai jokaisella valmentajalla on omat suosikkipelaajansa, mutta he ovat pelisuorituksilla ne ansainneet.

Maajoukkuerinki laajenee

Maajoukkueen pelaamiseen Tilander suunnittelee monipuolisia pelikuvioita. - Päällisin puolin on hyvä tuntuma maajoukkuetta ajatellen. Olen nähnyt paljon pelejä tällä kaudella ja maajoukkuerinki laajenee hieman. Maaotteluja edeltävät leiritykset on tarkoitus jättää pois ja tarkoitus on, että niitä ennen joukkue kokoontuisi muutamaan palaveriin.

Jussi Eskola

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Silmävamma muutti asenteita Etelä-Vantaan Viikinkijunnuille suojalasit pakollisiksi

Etelä-Vantaan Viikinkien kaikki junioripelaajat siirtyivät tammikuussa käyttämään silmiä suojaavia suojalaseja. Vuonna -95 perustetulla seuralla on junioreita neljässä ikäluokassa. Miksi suojalasit tulivat pakollisiksi ?

- Olin juuri lukenut internetistä silmävammojen viimeaikaisista lisääntymisistä, kun seuramme yksi juniori sai joulukuussa lavan kärjen silmäänsä. Vammassa oli lähellä pelaajan näön menetys. Onnettomuus pisti meidät kaikki miettimään. Tämä oli viimeinen niitti päätökseen, jonka teimme, kertoo seuran puuhamies Mikko Nurminen.

- Mailan lisäksi myös pallo voi aiheuttaa vammoja. Silmä on arka paikka, jota kannattaa suojella.

- Pelaajien vastaanotto lasihin on ollut hieman ristiriitaista, mutta vanhemmat ovat tukeneet asiaamme. Uskon, että ajan kanssa pelaajat tottuvat lasihin ja pitävät niitä hyvinä, hän lisää.

Max Öhquist, 13, pelaa salibandya neljättä kauttaan. Hänen kokemuksensa lasista ovat varsin myönteiset. - Lasien käyttö on uutta. Pelaamista ne eivät ole häirinneet. Näen kentän edelleen hyvin ja ne pysyvät hyvin päässä. Lasit tosin painavat vähän. - Ennen pelkäsin vähän, että kentällä voi sattua jotain. Nyt ei enää tarvitse.

Nurminen uskoo, että lasien käyttö yleistyy. Hänen mukaansa ensimmäisiä käyttäjiä voi nolottaa asia, mutta muiden seurojen kynnys madaltuu, kun joku näyttää tietä. Nurmisen mukaan seuraa kerää suojalaseista kokemuksia, jotka he toimittavat salibandyliittoon. Etelä-Vantaan Viikingit haluavat haastaa muut seurat sekä liiton mukaan toimimaan lasien käytön lisäämisen puolesta. Mikko Nurminen lupautuu kertomaan seuroille lasien käyttökokemuksista.

Eero Wihuri

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Tankkaa parasta Yksittäiseen otteluun valmistautuminen

Tärkeä vieraspeli edessä, bussimatkalle eväinä makeisia ja limua, huoltoasemalla ateriana tukeva pihvi ranskalaisilla perunoilla - nyt pitäisi olla tankkaus kunnossa ja pelaaja vireessä. Peli alkaa, mutta kaikesta valmistautumisesta huolimatta on vähän löysä olo ja kaiken lisäksi mahassa pyörii ikävästi.

Tämä peliä edeltävä tunne on varsin yleinen. Jos oireisiin ei löydy syytä edeltäneen illan valmistautumisesta, on syynä luultavasti liian myöhäinen ja väärä tankkaus - arkisemmin syöminen.

Yleisiä virheitä peliä edeltävässä syömisessä ovat liian myöhäinen syöminen, liian suuri annos ja hitaasti sulavien ruokien nauttiminen. Seuraavassa hahmotellaan toimia, joilla ruokailu toteuttaa tarkoituksensa, ei estä sitä.

Koska syön, mitä syön ?

Pelin kannalta tärkein ateria ei ole peliä edeltävä, vaan sitä edeltävä ateria, joka nautitaan 9-12 tuntia ennen peliä. Iltaseitsemältä alkavassa pelissä se nautitaan lounaan aikaan. Tämä ateria on runsas täyttääkseen energiavarastot, jotta peliä edeltävän aterian ei tarvitse olla suuri. Sen tulisi koostua pääosin hiilihydraateista, jotka täyttävät tehokkaimmin lihasten energiavarastot. Tuttuun tapaan leipä, peruna/riisi, pastat ja hedelmät ovat pääosassa. Kasviksia voi nauttia kohtuudella, mutta normaaliaterioista poiketen määrä voi olla vähäinen, jotta energiapitoisempia ruokia syödään enemmän.

Peliä edeltävän aterian kohtuullisuus on tärkeää, jotta välttyään ison aterian haitoilta: hitaalta sulamiselta ja vireystilan heikkenemiseltä. Peliä edeltävän aterian sopiva aika on 4-5 tuntia ennen peliä. Aterian sopiva koko on kohtuullisesti täytetty ruokalautanen + 1-3 viipaletta leipää. Salaattia ja kasviksia ei tällä aterialla syödä lainkaan tai vain vähän kypsennettyjä kasviksia, sillä ne sulavat kuitupitoisuutensa vuoksi hitaasti, kypsennettyinä hieman nopeammin. Samoin kuitupitoiset ruisleipä ja kokojyväleivät hidastavat sulamista, joten kerrankin valkoinen leipä on tummaa suositeltavampaa.

Rasvaiset lihat ja kastikkeet sekä näkyvä rasva on syytä jättää pois kokonaan, sillä rasva sulaa hitaasti ja hidastaa samalla muidenkin ruokien sulamista. Rasvatonkin liha tai kala sulaa melko hitaasti, joten niiden määrän tulisi olla melko vähäinen.

Henkilökohtaisen herkkyuden mukaan tulisi välttää ilmaa tuottavia aineita. Useimmille herneet, pavut, sipuli ja tuore leipä ovat kyteviä aikapommeja. Myös omena, luumut ja kuivatut hedelmät aiheuttavat usein vatsanväännteitä. Enimmäkseen tähän perustuu vanha viisaus, ettei ennen peliä tule nauttia aikaisemmin kokeilemattomia ruokia.

Edeltävät ateriat riittävät useimmille, mutta joskus näläntunne voi yllättää vielä ennen peliä. Yli tuntia ennen peliä hedelmä on hyvä vaihtoehto: banaani tai kuorittu omena sulavat nopeasti. Alle tunti ennen peliä ei enää tule syödä, vaan riittämättömän energian tuntua voi korvata juomalla urheilujuomaa.

Nestetankkaus

Aikaisemmassa "Tankkaa Parasta" -osassa (6/98) on selvitelty juomisen merkitystä,

joissa selvisi nestehukan olevan yleinen väsymyksen syy. Nestettä tulee juoda päivän mittaan tasaisin välein, noin 0,5 litraa tunnissa peliä edeltävinä tunteina. Käytännössä oman nestetaseen voi määrittää epätarkasti WC-käynnillä: mitä keltaisempaa virtsa on, sitä enemmän tulee juoda.

Pelin aikana sopiva nesteen määrä on pieni hörppy jokaisella vaihtotauolla. Sopivia juomia ovat vesi ja urheilujuomat oikein laimennettuina. Ennen peliä ja pelin aikana liian väkeviksi laimennetut juomat saattavat jäädä mahaan hölskymään hitaan imeytymisen vuoksi.

Kikkailua kunnon terästyksiksi ?

Salibandyn kaltaisessa lajissa rasitus ei ole yksittäisessä pelissä niin kovaa, että mistään hyödylliseksi todistetusta tai epäillystä, normaalista syömisestä eroavasta, tankkauksesta olisi hyötyä. Päinvastoin ne saattavat heikentää suoritusta sekoittamalla elimistön normaalin toiminnan.

Arkisemmista nautintoaineista kahvia voi juoda tottumuksensa mukaan, mutta sen vaikutus fyysiseen kestävyYTEEN ei ilmene nopeatempoisessa lajissa - henkinen vireystila voikin olla jo pätevämpi syy nauttia kahvia, jos siihen on tottunut. Myöskään muiden kofeiinia, guaranaa yms. sisältävien "energiajuomien" käytöstä ei ole hyötyä.

Sokeri - ja verensokerin lasku

Peliä ennen syötyjen makeisten ja juotujen limujen on usein sanottu laskevan hetken kuluttua verensokeria nopeasti. Muutaman makeisen syöminen tai limun hörppääminen ei kuitenkaan hetkauta verensokeria niin merkittävästi, että salibandypelin aikana suorituskyyky heikentyisi. Ylenmääräinen makeisten syönni ja limun litkiminen saattaa kuitenkin heitellä verensokeria. Koska makeiset ja limut eivät missään tapauksessa edistä urheilusuoritusta, onkin varmintaa nauttia niitä vasta pelin jälkeen.

Patrik Borg
kirjoittaja on SLU:n ravintoasiantuntija.

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Operatio Liikutus lähestyy kansanedustajaehdokkaita teemanaan Oikeat valinnat - Liikunnasta terveyttä kaikille !

Terveyttä edistävä kuntoliikunta on jopa kansantaloudellisesti tuottavaa. Kunto- ja terveysliikunnan sarka on mittaamaton jo pelkästään väestön vanhenemisesta johtuen.

Suomen Liikunta ja Urheilu jäsenjärjestöineen esittää Operaatio Liikutuksessa, että liikunnalle on annettava terveyspolitiikassa yhtä paljon huomiota kuin tupakalle ja korkealle kolesterolille. Terveysliikunnan palvelut tulee kytkeä entistä tiiviimmin sosiaali- ja terveystoimen kunnallisiin toimintaohjelmiin, niin kuin uusi liikuntalaki kannustaa. Liikuntajärjestöjen ja kansanterveysjärjestöjen työkenttä lähenee toisiaan.

Operaatio Liikutuksen tavoitteena on myös eettisesti kestävä huippu-urheilu. Tällä hetkellä vain harva urheilija pystyy valmentautumaan kokopäivätoimisesti. Operaatio Liikutus esittää, että valmentajille ja urheilijoille luodaan enemmän mahdollisuuksia kokopäivätoimiseen valmentautumiseen ja sovitetaan huippu-urheilun valinneiden nuorten haasteet opiskelussa ja urheilussa yhteen nykyistä paremmin.

Liikunnan ja urheilun yhteiset haasteet vuonna 1999 tiivistyvät Operaatio Liikutuksen eduskuntavaaliteemoissa. SLU jäsenjärjestöineen lähestyy Operaatio Liikutus - Oikea valinta -teemalla kahtatuhatta eduskuntavaaliehdokasta ja muita päättäjiä. Päätoimijoina ovat SLU:n aluejärjestöt ympäri maan. Tavoitteena on herättää yhteiskunnallista keskustelua liikunnan ja urheilun peruskysymyksistä, liikunnasta paikallisena hyvinvointi- ja peruspalveluna.

Yli miljoona suomalaista on valinnut harrastuksen urheiluseurassa. Liikunta- ja urheiluseuroista noin 97 prosenttia on edelleen yleishyödyllisiä yhdistyksiä. Lasten vanhemmat ja muut aktiivit tekevät vapaaehtoistyötä ollakseen yhdessä lasten ja muiden harrastajien kanssa sekä alentaakseen harrastamisen kustannuksia. Heidä on yli puoli miljoonaa. Heidän työpanoksensa ei ole korvattavissa. Vapaaehtoistyöntekijöitä ei saa kuormittaa uusilla hallinnollisilla velvoitteilla.

Oikeat Valinnat

- * Vastuuta toisesta vapaaehtoisesti
- * Lapselle päivittäistä liikuntaa
- * Liikunnasta terveyttä kaikille
- * Seuroille elinvoimaa – turha hallinto pois
- * Liikkuva kotikunta
- * Eettisesti kestävä huippu-urheilua
- * Liikkuva elämäntapa

Lisätietoja: SLU:n toimistosta Helena Collin 09-3481 2600 tai Mauri Oksanen 09-3481 2211 ja operaation internet-sivuilta: www.slu.fi/projektit/liikutus/index.html

Maalisvaalit tulee - oletko valmis ?

Eduskuntavaalit lähestyvät ja nyt edustajaehdokkaat antavat kaikenkattavia vaalilupauksia. Sportti-ihmisinä olemme kiinnostuneita ehdokkaiden ja tulevien kansanedustajien mielipiteistä ja periaatteista urheilun näkökulmasta.

Koko liikuntasektorilla on oma kampanja kansanedustajaehdokkailla: "Oikea Valinta - Operaatio Liikutus". Kampanjan tavoitteena on valistaa ja kartoittaa kansanedustajaehdokkaiden urheilumyönteisyyttä. Nyt on aika vaikuttaa ! Hyvät seuraimiset ja salibandyn harrastajat: pankaa oman vaalipiirinne edustajaehdokkaat tiukalle ja vaatikaa selkeitä kannanottoja, mielipiteitä ja lupauksia siitä, mitä ehdokkaat ovat mieltä urheilusta yleensä ja sählystä/salibandyta erityisesti.

Pyytäkää heiltä kannanotot ja mielipiteet SLU:n "Oikeisiin Valintoihin" ja oheisiin valmiisiin salibandyn kansanedustajaehdokaskysymyksiin. Salibandyliitto toimittaa kysymykset puolueiden pääehdokkailla alueellisesti siten, että saamme vastauksia niiltä alueilta, joissa salibandya pelataan aktiivisesti. Testaamalla ehdokkaamme ja tekemällä äänestämällä oikeita valintoja, meillä kaikilla on mahdollisuus vaikuttaa siihen, kuinka urheilumyönteistä politiikkaa Suomessa tulevaisuudessa harjoitetaan. Ja tietenkin valvomme yhdessä, että annetut vaalilupaukset lunastetaan !
Saaduista puolueiden /ehdokkaiden vastauksista teemme yhteenvedon, joka julkaistaan maaliskaun jälkeen ilmestyvässä Salibandy-lehdessä.

Salibandyn "Julistukset"

- * Tilaa sählylle - Sählyn ja salibandyn harrastajat eivät tänä päivänä saa lähellekään sitä määrää salivuoroja yhteiskunnan ylläpitämistä liikuntatiloista, kuin heille harrastamisen laajuuden perusteella kuuluisi.
- * Yhteiskunnan tuella rakennettavat ja peruskorjattavat liikuntatilat tulee suunnitella ja toteuttaa myös sählylle ja salibandyille sopiviksi.
- * Yksityiset salibandyhallit kuntien vuokratuen piiriin.
- * Salibandy on siistiä - Pelissä ei saa nuuskata (eikä polttaa tupakkaa)
- * Nuorille tarjotaan terveitä liikunnallisia elämänarvoja, salibandy on kasvattava laji
- * Väkivalta ei kuulu salibandyyn. Salibandyssä kunnioitetaan kaveria ja vastustajaa
- * **Peli meille kaikille** - Sähly/salibandy on koko kansan laji, se sopii kaikenikäisille, miehille, naisille, tytöille ja pojille. Se on helppoa, hauskaa ja halpaa.
- * Kaikilla tulee olla tasa-arvoinen mahdollisuus onnistumisen elämyksiin ja liikunnan riemuun. Sitä tarjoaa sähly ja salibandy.
- * Sähly ja salibandy on sosiaalisen yhdessäolon muoto, pelaamisessa kiteytyy koko elämän perussisältö: tavoite, yhteistyö, toisen kunnioittaminen, nöyryys ja kunnianhimo. Ryhmässä toimimisen logiikka.

Kansanedustajaehdokkailla esitettävät kysymykset

- * Onko nuorten oman liikunnan harrastuksen mahdollisuuksien lisääminen yhteiskunnallisten sosiaalisten ongelmien ennaltaehkäisyä ja tulisiko tämä rahoittaa kilpailu-urheiluun suunnatuilla varoilla ?
- * Mikä suhde tulisi olla pääsääntöisesti markkinatalousjohdannaisen kilpaurheilun ja kansalaispohjaisen liikunnan yhteiskunnallisen tuen suhteessa. Mistä kanavista tulisi rahaa hankkia urheiluseurojen toiminnan rahoitukseen ?
- * Onko mielestänne mahdollista vaikuttaa positiivisesti yhteiskunnan kehitykseen ja vähentää sosiaalisia ongelmia tukemalla nuorison aktiivisia liikuntaharrasteita ?
- * Kumpaa tulee suosia urheilumäärärahojen ja tuen jakamisessa: perinteisiä huippu-urheilulajeja vai niitä, joilla on kyky saada nuoriso harrastamaan liikuntaa ?
- * Tuleeko liikuntatiloja rakentaa ennen muuta aktiivisten harrastajien tarpeisiin vai muutamien huippu-urheilijoiden tarpeisiin, jotka edustavat Suomessa perinteisesti arvostettuja huippulajeja ?
- * Tuleeko olemassaolevien liikuntatilojen käyttövuoroja jaettaessa antaa lisää vuoroja

niille lajeille, joiden harrastajamäärät ovat kyseisillä seuduilla kasvussa ?

* Minkä tulee olla ratkaisevaa Suomen urheilupolitiikan linjasta päätettäessä: menestys mediaa kiinnostavissa penkkiurheilulajeissa vaiko kansalaisten saaminen mukaan aktiiviseen liikuntaan ?

* Onko liikuntamäärärahoja jaettaessa kiinnitetty liikaa huomiota kilpaurheiluun ja liian vähän harrastajamääriltään suuriin liikuttajiin. Millä jakoperusteilla nykyisiä yhteiskunnallisia määrärahoja tulisi jakaa ? * Miten Sinä aiot toimia edistääksesi kaikkien nuorten oikeutta liikumiseen, riippumatta siitä, minkä lajin tai urheilullisen tason hän on itse valinnut ?

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

HNMKY tappelee taas liigapaikastaan

Helsingin NMKY on ajautunut samaan tilanteeseen kuin viime kaudellakin. Se jumiutui runkosarjassa häntäpään ja joutuu toisen kerran peräkkäin armottomiin putoamiskarsintoihin.

Viime kaudella HNMKY selvisi niukin naukin. Se varmisti liigapaikkansa vasta viidennessä ja vihonviimeisessä karsintaottelussa SSV:tä vastaan mielenkiintoisten vaiheiden jälkeen.

Kesän aikana joukkue meni täysremonttiin. Viime kaudella syömähampaana olleesta ykkösnyrkistä Jussi Virkkala-Kai Tenhunen-Akseli Ahtiainen kaikki poistuvat seurasta. Kolmikko kynäili yli puolet HNMKY:n kaikista tehopisteistä. Myös maajoukkuemaalivahdille Tommi Lindbergille riitti yksi kausi Namikassa.

Syksyn pirteys uupui pakkasiin

Omilla rivimiehillä ja divisioonatason "vahvistuksilla" kauteen lähtenyt HNMKY oli syksyllä positiivisen pirteä. Se keikkui marraskuun alkupuolelle saakka liigan keskikastissa.

Mutta sitten tulivat pakkaset ja HNMKY:n meno hyytyi kuin kohmeisella etanalla.

- Ehkä kokemattomuus tuli näkyviin vasta muutaman kierroksen jälkeen.

Ensimmäisissä peleissä into ja uutuudenviehätys kannattelivat meitä. Sitten muut

alkoivat parantaa, mutta meillä ei tapahtunut mitään valmentaja Jari Nissinen kuvaa.

Nissisen mukaan viime kauden karsintapeleistä ei oikein voi ammentaa voimaa, koska Namika on uusiutunut niin paljon.

- Ei oikein voida puhua viime kauden peleistä, koska niissä kahinoissa mukana olleista on nyt vain muutama pelaaja jäljellä. Siltä pohjalta karsintoihin on tietysti vaikea lähteä, Nissinen myöntää.

Maalihanat jumittuneet

Namikalla on tällä kaudella ollut selviä vaikeuksia maalinteossa. Se teki 18 ensimmäisen kierroksen aikana vain 50 maalia. Viime kaudella verkko oli vastaavaan aikaan heilahtanut 64 kertaa.

14 lisämaalilla Namika olisi tälläkin kaudella kääntänyt monet maalin tappiot (kaikkiaan viisi) ja jopa kahden maalin tappiot (2) edukseen ja kohentanut asemiaan sarjataulukossa huomasti.

Päästettyjä maaleja on puolestaan viisi enemmän (87-82) kuin vastaavaan aikaan viime kaudella. Tällä kaudella HNMKY on pystynyt tekemään yli neljä maalia vain kahdessa NST-ottelussa. Namika voitti molemmat pelit (6-3 ja 8-3). Muissa 16 ottelussa syntyi vain 36 maalia eli vaivaiset 2,25/ottelu.

- Meiltä puuttuu maalintekijöitä. Paikkoja on kyllä pystytty luomaan, mutta tarvitsimme ehdottomasti pelaajan, joka panee pallon paikasta pussiin.

- Muita kuin NST:tä vastaan maaleja on tullut vain 2-3 per ottelu. Se ei valitettavasti riitä pisteille, Nissinen tietää.

Maalipaikkojen suttaaminen on näkynyt sitten turhautumisena. Pelaajat ovat ottaneet täysin älyttömiä jäähyjä ja vaikka Namika on pystynyt tasakentällisin tasaväkiseen peliin, vastustaja on tehnyt tarvittavat maalit ylivoimalla.

- Olemme monessa pelissä jopa voittaneet viidellä viittä vastaan pelatun osuuden.

Mutta ne alivoimat, Nissinen huokaa.

Valmennusjärjestelyjä kahteen otteeseen

Osansa tämän kauden esityksiin on vaikuttanut tiivis valmentajarumba viime kauden tapaan. Namikassa on edustusjoukkueen valmennusta järjestelty jo kahteen otteeseen. Päävalmentajaksi suunnitellun Pekka Rannan työkiireet olivat sitä luokkaa, ettei homma luonnistunut. Näin myös Nissinen temmattiin A-junioreista edustusjoukkueen mukaan.

- Homma meni oikeastaan siihen, että Juha Snellman ja minä "hoidimme putiikkia" kaksistaan. Minulla alkoi olla harjoituksia seitsemän kertaa viikossa, kun hoidin edelleen A-junnutkin.

- Siinä alkoi vaimokin hermostua, kun ehdin käydä kotona suurin piirtein vain vaatteet vaihtamassa. Niinpä ilmoitin, että jatkan joko A-junnuissa tai liigajoukkueessa, en molemmissa, Nissinen kertaa.

Toinen järjestely tapahtui joulun tienoilla, kun Jukka Kemppainen tuli uutena miehenä mukaan. Nissisen mukaan tämä selkiytti ja helpotti urakkaa.

- Nyt tilanne on ihan selvä. Jukka vastaa peluuttamisesta ja taktiikasta ja minä ja Juha joko istumme katsomossa tai vaihtoehtoisesti, tilanteen mukaan.

- On ihan selvä, että joukkue on reagoinut vaihdoksiin ainakin alitajuntaisesti. Tällaiset seikat eivät voi olla vaikuttamatta, vaikka kukaan ei olekaan protestoinut ääneen, Nissinen kuvaa.

Mielenkiintoinen pelaajapolitiikka

Kaiken kaikkiaan Namikan pelaajapolitiikka tälle kaudelle on ollut melko mielenkiintoinen. Joukkue menetti neljä kirkkainta pelaajaansa (Ahtiainen, Lindberg, Tenhunen, Virkkala), mutta ei pystynyt paikkaamaan menetyksiä uusilla nimimiehillä. Uudet pelaajat otettiin divisioonista, mutta ainoatakaan liigatason pelimiestä Namika ei kesän aikana saanut. Nissinen ei halua ottaa kantaa joukkueen kokoamiseen, koska hän ei ollut vielä silloin edustusjoukkueen mukana. Sen hän kuitenkin antaa ymmärtää, että Namikasta olisi tullut erinäköinen joukkue, jos hän olisi siihen saanut vaikuttaa. Mutta niinhän se on, niillä palikoilla on mentävä, mitä käteen annetaan.

- Sen tiedän, ettei Namikaan ollut kovin paljon tulijoita viime kesänä. Kun vanha joukkue hajosi, ei ollut hirveästi vaihtoehtoja uusien pelaajien suhteen, Nissinen sanoo. Sen näkee! Monelle aladivisioonasta tulijalle liigan taitotaso ja vauhti ovat olleet aivan liian hurjia. Siirtyminen pääsarjaan ei ole yksinkertaisesti onnistunut henkilökohtaisen tekniikan riittämättömyyden takia.

"Ensi kaudeksi saatava kunnon joukkue !"

Niinpä alkaviin liigakarsintoihin Nissisellä on varsin vähän vaihtoehtoja. Peliäikää siunaantuu niille, jotka pysyvät liigavauhdissa mukana.

- Täytyy yrittää katsoa sellaiset miehet, joilla on potentiaalia. Meillä riittää materiaali kahteen kentälliseen, jotka pystyvät pelaamaan ja luomaan tilanteita. Jos kolmatta kenttää käytetään, se on puhdas jarruketju.

- Luulen, että painotamme "kuumien" pelaajien pallotuntumaa. Yritämme saada heille mahdollisimman paljon harjoitusaikaa, Nissinen valaisee.

Nissiselle ei silti riitä, että Namika saadaan pysymään liigassa. Ensi kaudellekin on tapahduttava jotakin. - Jos Namika säilyy liigassa, ilman muuta täytyy ottaa kontakteja Pohjanlahden taakse sekä Suomen liiga- ja divariseuroihin. Namikasta täytyy tehdä kovempi joukkue. Valitettavasti tällaisella porukalla ei tule ensi kaudellakaan parempaa menestystä, Nissinen painottaa.

Petri Seppä

LAJITIETO

- Salibandylehti
 - Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Erä III:n arvoitus

Erä III:n kohtalon piti olla selvä. Joukkue hävisi finaalit kahden mestaruusvuoden jälkeen ja nimekkäimmät pelaajat siirtyivät kesällä muualle. Erä III siis putoaisi kirkkaimmasta kärjestä ainakin viimeisistä pudotuspelipaikoista tappelemaan. Kesäterasseilla vihjailtiin jopa lähdöstä sarjaa alemmas.

Kotiseuduillaan "Keppanaksi" kutsuttu Erä III on kuitenkin pysynyt yllättävän korkealla. Puheet sarjasta putoamisesta saattoivat olla vihamiesten märkiä unia, mutta veikkailut tason putoamisesta olivat kaiken järjen mukaan perusteltuja. Erä III ei ole viihtynyt pelkästään pudotuspeliviivalla eikä keskiryhmän yläpuolella vaan suurimman osan talvea jopa piikkipaikalla. Jokin ennakkokaavailuissa meni siis pahasti pieleen.

Herkkua väärällä reseptillä ?

Palloilujoukkueen menestysresepti on kaikkien tiedossa. Hanki joukkueeseen tunnetusti hyviä pelaajia. Aseta tarkoin määritelty tavoite, jaa se sopiviin osatavoitteisiin ja aloita harjoittelu. Pohjusta kausi kovalla kesäharjoittelulla ja jatka tiiviillä yhteisharjoituksilla pitkin kautta. Nauti herkkua pelaamalla hyviä otteluita. Erä III vain tuntuukin siirtyneen suoraan ruokapöytään.

Ainakaan materiaaliylivoima ei Erä III:n voittoja selitä. Eeva Martikainen ja Jaana Oikarinen tulivat mukaan sarjasta pudonneesta Idän Traktorista. Erä II:ssa pelannut Elina Kuokkanen oli ollut vuoden sivussa sarjapeleistä. Saana Ilmolahti löytyi HNMKY:n junioreista. Sari Rouvali ja Jenni Järvelä vasta debytoivat aikuisten peleissä. Vaatimattomia nimiä verrattuna mykistävään lähtijälistaan (Marttila, Pitkänen, Puustinen, Salminen, Sarajuuri, Viheriävaara).

Erä III:n tavoitteista ei ole juuri kuultu ja selitys on yllättävä: Yhdessä pohdittuja ja päätettyjä tavoitteita ei ole. Valmentaja Petri Lindberg ihmettelee itsekin.
- Oli syksyllä puhetta, että pitäisi pitää palaveri ja asettaa tavoitteet, mutta se on jotenkin unohtunut. Tai sitten tietysti voi olla, että pelaajat ovat pohtineet asiaa vain keskenään.

Vanhan valmennusfraasin mukaan menestys tulee ennen työntekoa vain sanakirjassa. Erä III ei kuitenkaan ole valmentajansa mukaan edes harjoitellut erityisen hyvin.
- Varsinaisia kesätreenejähän ei oikeastaan ollut, Lindberg muistelee.
- Vasta elokuussa aloitettiin yhdessä. Kauden aikanakin on aika harvoin ollut koko joukkue paikalla. Monilla on iltatöitä ja muita kiireitä ja pitää ymmärtää, että elämässä on muutakin kuin pelaaminen, Lindberg pohtii.

Mahdollisia selityksiä

Harjoittelemattomuus saattaa olla pitkälti harhaa. Vaikka joukkue ei hieroisi kuvioitaan täydellä kokoonpanoilla, se ei tarkoita, että pelaajat eivät harjoittelisi salibandyä. Esimerkiksi tammikuun viimeisenä viikonloppuna Erä III:lla ei ollut harjoituksia, mutta vain neljällä pelaajalla viikonloppu oli vapaa. Muut olivat joko maajoukkueleirillä tai pelaamassa A-tyttöjen SM-turnausta.

Junioripitoisessa joukkueessa pelaajille kertyy harjoituksia monessa ryhmässä ja pallon kanssa tulee oltua paljon. Samoin juniorien kesäharjoittelu pyöri myös viime kesänä ja siellä nähtiin melkoinen nippu edustusjoukkueenkin pelaajia. Esimerkiksi Riikka

Sibergille ja Suvi Hautalalle on kertynyt valtavasti harjoitustunteja. Kun molemmat kuuluvat tunnollisimpiin harjoittelijoihin myös Erä III:n ohjelman mukaan, ei ole ihme, että kehittyminen pelaajana on tuonut paikan myös vakiokokoonpanossa. Siberg on päässyt näyttämään taitojaan myös maajoukkueleirillä.

Myös valmentaja Lindberg uhraa melkoisesti tunteja salibandylle. Hänet nähdään hallilla jo aamulla ohjaamassa Mäkelänrinteen urheilulukiossa opiskelevien salibandyharjoituksia ja edustusjoukkueen lisäksi A-, B- ja C-tyttöjenkin vuoroilla.

- Olisi tietysti mukava ajatella, että omankin työnteon määrä liittyisi jotenkin menestykseen, Lindberg miettii. Kun juniorimenestykset lasketaan mukaan, on eräläisillä mitaleita kaapeissaan varastoitavaksi asti. Voittamisen perinne on joskus yllättävän suuri apu tiukassa paikassa.
- Aika monessa pelissä on tultu takaa ohi, Petri Lindberg muistelee kauden pelejä.
- Vaikka on oltu häviöllä, ei ole menty lukkoon vaan tiedetään, että vielä voidaan tulla peliin. Junnupeleissä ja naisissakin on vuosien varrella opittu voittamaan.
- Vain Oilers on joillekin kynnys sen jälkeen kun viime vuonna B-tytöissä hävittiin mestaruus. Ja VFT tietysti naisten finaalien jälkeen, Lindberg myöntää.

Erä III ei viime kaudella ollut kaikkein yhtenäisin ryhmä. Joillain pelaajilla oli paljon sanottavaa valmentajan ja toisten pelaajien tekemisistä. Nyt toiminta näyttää rennommalta.

- Tuntuu, että meillä on nyt enemmän keskinäistä hyväksyntää niin muita pelaajia kuin valmentajakin kohtaan, Lindberg on huomannut.
- Keskusteluhytteys on toiminut ja asiat tehdään yhdessä.

Erä III:n omien tilastojen mukaan voittoprosentti ei ole sattumaa. Joukkue on melkein joka ottelussa voittanut laukaukset selvästi. Vain VFT on ollut pelillisesti niskan päällä Erää vastaan.

- Ja onhan meillä ollut onneakin, Lindberg vielä myöntää.
- Pallo on monessa pelissä pomppinut meille aika mukavasti.

Jalat pysyvät maassa

Ei Erä III:n peli toki mitään loisteliasta ole ollut. Esimerkiksi vakiokentällisiä tai ketjuja ei ole syntynyt millään ja turhautuminenkin iskee vielä helposti, kun hyvistä paikoista ei synny maaleja. Valmentaja tietää joukkueensa heikkoudet paremmin kuin kukaan muu. Niinpä Petri Lindbergkään ei halua mesota onnistumisilla.

- Älä nyt kirjoita sinne liikaa kehuja tässä vaiheessa, Lindberg tuskailee neljä kierrosta ennen runkosarjan loppua. Tässä on vielä monta pahaa peliä jäljellä ja runkosarjan jälkeen voi taas tapahtua mitä vain. Ei meillä mitään paineita ole vielääkään. Mitali olisi ihan loistava saavutus ja kyllä ne sijat 5-8 ovat edelleen realistinen mahdollisuus, Lindberg väittää.

Naisten kuntopuntari

Tauolta palasivat vahvimmin HIFK ja VFT. Anitta Marttilan tervehtyminen näkyi jo ennen joulua HIFK:n tehon palautumisena. Peliään takaisin kohti puolustamista ja vastahyökkäyksiä säätäneet punapedot vahvistivat itseluottamustaan lyömällä myös Erä III:n. VFT taas aloitti kevään pienellä Euro cup- krapulalla ja hävisi huolimattomassa ottelussa jatkoajalla Erä III:lle.

Vantaalaiset eivät tavoistaan poiketen malttaneet jäädyttää peliä vaan hyökkäsivät vielä kolmannen erän kahden maalin johtoasemassa päästäen naapurin rinnalle. Sen jälkeen VFT:n peli toki palasi normaaliin voittotahtiin. Myös Erä III pelasi HIFK-tappiosta huolimatta varmasti. Pisteet Turusta ja Jyväskylästä sekä bonuksena jatkoaikavoitto VFT:stä. OLS esitti kahden perättäisen voiton ihmeen löytyään vieraissa Keravan ja KOO-VEE:n.

Vaihtelevasti pelasivat joulun jälkeen Josba, HoHi, Oilers, Happee, Turku ja Suomen cup-mestari Classic. Josba romahti Oilersin vieraana päästettyään espoolaiset avauserässä viidesti maalintekoon.

Keravan ja KOO-VEEn joululepo taisi jatkua vielä sarjojen jo alettua. KKV hävisi OLSille, Turulle ja VFT:lle, Oilers sentään asettui jatkoajalla. KOO-VEE aloitti tasapelillä Espoossa, mutta tappiot OLSille ja Happeelle antavat jo syytä huoleen.

Mika Hilska

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

TPK ei lannistu vaikka liigapaikka ei vielä irronnutkaan Viima käy susirajalta !

Puhuri on puhaltanut voimalla joensuulaisen TPK:n kotiluolassa tällä kaudella. Sen olivat saaneet tuta kaikki ykkösen itälohkon joukkueet ennen tammikuun viimeistä viikonloppua.

TPK:n vakaana tavoitteena oli liigakarsintapaikka. Tavoite pysyi pitkään TPK:n omissa käsissä. Se oli voittanut jokaisen kotipelinsä tammikuun 29. päivään mennessä, mutta pahimpaan aikaan sattunut notkahdus häntäpäin Erälle ja seuraavana päivänä neljän pisteen ottelussa SSV:lle vei mahdollisuuden päästä yrittämään nousua ylimmälle sarjatasolle. Ennemmin tai myöhemmin liiga-aika koittaa uskotaan TPK:n leirissä vakaasti.

Fysiikka on vahvuus

- Karvaamme hyvin. Meitä vastaan kannattaa miettiä tarkkaan, miten avaa. Juoksupeli on se, jolla klaaraamme ottelut, tietää kapteeni Hannu Voutilainen. Joensuun viima on myös taktinen ihme. Kalle Kettusen laatimat kuviot ovat olleet hepreaa vastustajille.
- Pelaamme aivan eri tavalla kuin muut joukkueet, siksi meitä vastaan ei ole helppo pelata. Suurin osa eteläsuomalaisista porukoista sumputtaa.

Vieraspelit ovat taas olleet luku sinänsä. Joensuulaiset ovat puristaneet kyläareenoilla vain kolme voittoa. Kettusen mukaan kausi on ollut erittäin rikkonainen.

- Meillä ei ole vieraspelikamoa. Tappioihin oli lukuisia syitä, loukkaantumiset, työ, armeija ja yllättävät pelipaikka- ja aikataulumuutokset sekä kenttäolosuhteet.

"Teukka" lähtee otteluihinsa itseluottamusta uhkuen, kävi miten kävi.

- Pelaaan fyysisesti täysillä oman ketjun kanssa, kertoo kapteeni Voutilainen. En anna millikään periksi, näytän esimerkkiä joukkueelle. TPK:n tavoite oli olla runkosarjassa kahden parhaan joukossa.

Ja edelleen liiganousu. Itälohkossa karsintapaikka liukeni mustaan viikonloppuun (30.-31.1.), jolloin muuten niin voitokkaan Rantakylä Gardenin taika murtui.

Sarjasysteemi mättää

TPK on saanut tarpeekseen divarisysteemistä jo ennen kuin karsintapaikka vietiin siltä.

- Kahden parhaan joukkoon pääseminen vaatii tuuria, laukoo Kettunen.
- Yhdellä pelillä on liikaa painoarvoa. Runkosarja on kuin pudotuspelit liigassa. Systeemi ei salli louk-kaantumisia. Monen vuoden yrittämisen jälkeen menee maku, kun muutama pieni notkahdus alkumetreillä voi pudottaa liigajunasta.
- Onneksi systeemiin ollaan puuttumassa. SSBL Salibandy Oy on ottanut sarja-asian esille. Olemme kiinnostuneita ja yritämme vaikuttaa kehityshankkeisiin kaikin mahdollisin keinoin.

Kaksi liigajoukkuetta Joensuuhun ?

- Luotan omaan pelitapaamme, tuumaa Kettunen. Hänen mukaansa omalle joukkueelle

vaarallisimmat pelaajat ovat maalivahdit. Heitto osoittautuu vitsiksi. Valmentajalla on nippu monipuolisia pelaajia, joista jokainen on valmis aiheuttamaan vastustajalle hankaluuksia.

- Antti Tattari aiheuttaa ylimääräisiä askeleita vastustajille. Hänellä on mahtava pelikäsitys. Kari Kähkösen kylmähermoisuus ja kovat vedot herättävät kunnioitusta maalivahtien puheissa. Puolustuspään avausvoimaa edustavat Esa Jussila ja Simo Timonen, hehkuttaa Kettunen omiaan. Ja juoksukoneita riittää. Joukkueen valmennusporrasta vahvistettiin tammikuun alussa, kun Kettusen apuriksi pestattiin Jari "Tiri" Parviainen. Hän auttaa aisapariaan taktiikassa ja peluuttamisessa. Parviaisella on pelaajakokemusta divisioonasta ja valmennuskokemusta Josban mitaliniaisista ja kakkosnaisista.

Vahvistuksia luvassa ensi kaudeksi

Joensuussa ollaan valmiita kahteen liigajoukkueeseen. Ja TPK haluaa olla se toinen. Liigaseura Josbakin on lähettänyt myönteistä signaalia keltapaidoille.

- Meillä on ollut yhteisiä projekteja. Annoimme taloudellisen tukemme lukiolaisten salinbandytunteihin, manageri Mikko Meriläinen sanoo.
- Joukkueeseen tulee muutoksia. Panostamme ykkösjoukkueeseen ja koko seuran toiminta muuttuu, seuran puheenjohtaja Jonne Martikainen kertoo. Joukkueeseen haetaan 3-5 vahvistusta. Paikkoja on auki maalilla, puolustuksessa ja hyökkäyksessä.

"Ei ole rahasta kiinni"

TPK:n tulevaisuus ei riipu riihikuivasta. Manageri ja puheenjohtaja ovat siitä yhtä mieltä. Meriläinen ja Martikainen ovat edustusjoukkueen varainhankkijat. Kahden opiskelijajoukkojen tiimi on onnistunut: yritysmaailman ystävällisyys ja positiivinen asenne on jopa yllättänyt kaksikon. Puheenjohtaja on tyytyväinen seuran tilanteeseen ja tulevaisuuden näkymiin.

- Yritysmaailmasta olemme saaneet kivijalan, suhteita ja ideoita. Runkosarjan budjetti on 150 000 markkaa. Tukea olemme saaneet yrityksiltä. Myös muutamien vanhempien tuki on ollut merkittävä, Meriläinen kertoo. Managerin mukaan TPK on onnistunut hienosti varainhankintataktiikassaan. Herrojen luo ei kannata mennä käsi ojossa.
- Olemme tarjonneet yhteistyötä, pitkiä sopimuksia. Pelkästä rahasta ei kannata puhua. Olemme saaneet lentoliput tai bussin bensoineen.

- Vastalahjaksi olemme tehneet talkoita tai antaneet mainostilaa ja näkyvyyttä otteluissamme. Meriläinen ei näe kahta joensuulaista liigajoukkuetta taloudellisena mahdollisuutena.
- Jos asiat hoidetaan oikein, kaikki on mahdollista. Jos katsoo liigajoukkueiden budjetteja, pää ei mene pyörälle. Salibandy on vielä halpa laji. Meillä on joensuulainen joukkue, eikä mikään ostoporukka, hän huomauttaa.

Juniorityö alkaa pian

TPK on melko nuori salibandyseura. Historia on noin kahdeksanvuotinen, mutta toimintatavoiltaan seura oli lapsenkengissä vielä muutama vuosi sitten. Nyt otteissa on dynamiikkaa.

- Ei ole ollut tekijöitä, eikä resursseja. Nyt meillä on 120 jäsentä ja luku on kasvamaan päin. Tavoitteena on kehittää seuran organisaatiota ja juniorityötä, Martikainen väläyttää.

TPK:n tavoitteena on aloittaa laajamittainen nuorisotyö. Organisaatiokaaviosta löytyy junioripäällikön laatikko. - Meillä on nyt yhdistetty A- ja B-juniorijoukkue pojissa. He pelaavat divisioonan alemmaa loppusarjaa. Paineet junioritoimintaan tulevat sisältä ja ulkoa. Päivittäin tulee kyselyjä, onko meillä sen ja sen ikäisille joukkuetta. Seuran ongelmana on ollut salibandyjoukkueille tuttu juniorivalmentajapula.

- Ensi syksynä lisäämme juniorijoukkueita, mikäli valmentajia ja saleja löytyy. Tarkoitus on saada tulevaisuudessa sekä tyttö-että poikajunioreita C:stä lähtien. Meillä on nyt naisjoukkue, joka pelaa kolmosdivisioonassa. Myös heihin on tarkoitus keskittyä enemmän, lupaa Martikainen.

Ennakkosuokit kestivät

Ennen kauden alkua joukkueiden nimeämät suosikit liigakarsintaan pitivät hyvin paikkansa. Neljän kärki oli juuri niin tasainen kuin uumoiltiin. Lopulliset irtiotot tapahtuivat vasta 3-4 peliä ennen runkosarjan päättymistä. TPK joutui luopumaan ensimmäisenä, kohtalokkaaseen kompastumiseen Tapanilan Erään. Kolmikossa SSV, Loviisan Tor ja HämPy, yksi oli vielä liikaa kun kolme peliä oli jäljellä. Nuoruus oli joka tapauksessa valttia, sillä etenkin SSV:n ja Torin avainpelaajat ovat viime ja tämän kauden nuorten maajoukkuepelaajia.

Suurimman suosikin viitta painoi SSV:n harteilla, joka sai tehdä lopulta täyden työn pitääkseen haastajat takanaan. Sudenkuopat kaivoivat kilpakumppanit Tor, HämPy ja KuWe. Tor voitti molemmat SSV-ottelunsa.

KuWe ja Kapa-90 pärjäsivät hyvin

Kuopiolainen KuWe ja nousijajoukkue Kapa -90 Tuusulasta esiintyivät edukseen ja lukeutuvat voittajiin keskikastin sijoituksesta huolimatta. Etenkin Suomen cupissa kaksi liigajoukkueettakin katsomoon passittanut kuopiolaissikermä näytti kulkevansa oikeaan suuntaan, vaikka vuosi sitten säilytti paikkansa ykkösessä karsintojen kautta. Salibandykulttuuri on joka tapauksessa nousussa Savon sydämessä ja KuWe on jo ensi kaudella ehdokas kärkikaksikkoon, jos vain työtä osataan tehdä kärsivällisesti ja pieteetillä.

Kunniotettavimman ryhtiliikkeen teki vantaalainen AC HaKi, joka aloitti kauden viiden pelin tappiokierteellä mutta kiskaisi sitten seuraavassa kuudessa viisi voittoa ja tasapelin. Loppu on mennyt taas vaihtelevammin, mutta hätää sarjapaikan menettämisen suhteen ei ole. Mikä lienee värikkään persoonan valmentaja Iiro Parviaisen kohtalo ?

Stadi miehitti häntäpään

Helsinki, Helsinki, Helsinki ja neljännen kerran Helsinki. Ylhäs, Erä ja M-Team ovat kolme viimeistä, Li-Tolla on vielä kaksi kierrosta ennen loppua mahdollisuus vaihtaa paikkaa TuuU:n kanssa, mutta joka tapauksessa stadi joutui taipumaan muun itälohkon edessä. M-Team on jo varmaa kakkosen kamaa yhdessä Tapanilan Erän kanssa. Hyvää juniorityötä tekevä M-Team osoittautui vielä liian kokemattomaksi, mutta laajasta juniorimassasta ammentamalla näkymät pikaiseen paluuseen divariin ovat olemassa. Ylhästä odottavat kakkosen karsinnat, joten pahimmillaan maan vanhimman salibandyseuran 15. toimintavuosi saa vähemmän juhlallisen alun.

Jaana Kainulainen ja Markku Huoponen

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Kuilun partaalta liigan porteille KooVee kurottaa kärkeen

Tamperelainen KooVee on kuin suoraan tuhkasta nousut Feeniks-lintu. Salibandyliigasta pudonnut KooVee hajosi viime keväänä kuin "Jokisen eväät", mutta joukkue keikkuu silti aivan liigakarsintojen kynnyksellä, nyt entistä ehompana.

Kun 1. divisioonan länsilohkosta on viimeinen viikonloppu pelaamatta, KooVee taistelee tasapäisesti SBS Porin kanssa toisesta nousukarsintaan yltävästä joukkueesta. - On tämä ollut yhtä suurta yllätystä koko kausi. Kun tilannetta verrataan vapaan siirtoajan päättymiseen kesäkuun loppuun, meillä oli silloin kokonaista kolme sopimuspelaajaa, KooVeen salibandyjaoston puheenjohtaja Miikka Seppälä kertoo. Liigapaikan mukana KooVeesta lähtivät kevään ja kesän aikana kaikki parhaat pelaajat. Liigajoukkue Gunners imuroi liigan pistepärssin voittaneen Tero Karppasen, Juha-Matti Sepposen, Petri Mäkeläisen, Mikko Kortesniemen, Markku Airolan, maalivahti Jens Pedersenin ja Vesa-Matti Virtasen. Paikallisvastustaja Classic nappasi Mikko Kostamovaaran. Lisäksi Ari Lähteenmäki lähti RuRun liigajoukkueeseen ja Jussi Rajanti, Jussi Kauppi ja Mika Sarkkinen lopettivat.

Koko miesten joukkue vaakalaudalla

Summa summarum: KooVeesta poistui yhdessä hujauksessa 12 runkopelaajaa ilman että ketään oli tullut tilalle. Siinä vaiheessa jo koko KooVeen edustussalibandy natisi liitoksissaan. Muutama viikko elettiin kriittisiä aikoja, loppuvatko miesten pelit kokonaan.

- Yhdessä vaiheessa kaikki näytti aika heikolta. Kesällä tilanne oli kyllä tosi surkea, Seppälä myöntää. Jos ei ollut KooVeessa pelaajia, valmentajastakaan ei ollut tietoa. Matias Majjala hoiteli epäkiitollista pelaaja-valmentajan postia.

Palaset alkoivat kuitenkin loksahdella paikoilleen juuri kauden kynnyksellä, kun viime kaudella Jani Hakkaraisen kanssa potkut saanut Mikko Oksanen suostui ottamaan KooVeen luotsattavakseen. Työ oli kovaa ja raakaa. Oksanen ajeli muutaman kerran viikossa armeijan harmaista Parolasta Tampereelle treeneihin. - Se oli kyllä ihailtavaa toimintaa, Seppälä kiittelee.

Kaupin ja Sarkkisen tulo viimeinen silaus

Kova työ ei näkynyt vielä sarjan avauskierroksilla lokakuussa. Vasta elokuusta asti täydellä joukkueella harjoitellut KooVee notkahti avauskierroksella Karhuille 2-5, haki nirkoisen jatkoaikavoiton sarjanousija SC Kirkkonummesta 7-6 ja romahti toiselle sarjanousijalle Nurmon Jymylle 3-9.

Sitten tapahtui toinen KooVeen nousun kannalta oleellinen seikka. Johtoporras sai houkuteltua jo kertaalleen lopettaneet Kaupin ja Sarkkisen takaisin remmiin. Nuori ja äärettömän kokematon joukkue sai yhtäkkiä kaksi henkistä isähahmoa. Kun Kauppi teki vielä heti ensimmäisessä ottelussaan 31. lokakuuta HaU:ta vastaan KooVeen avausmaalin, peli aukeni lähes kertalaakista. Kankean alkukauden jälkeen KooVee otti komean neljän voiton putken ja nousi hyvin asemiin. Mutta töpeksi sen jälkeen neljä peräkkäistä tasapeliä.

- Jätkät ilmeisesti huomasivat, että oli mahkuja karsintapaikkaan ja peli alkoi tökkiä, Seppälä naurahtaa. Tasuriputki vei tehokkaasti liiat paineet ja peli alkoi jälleen kulkea. Väliin tulleen toisen Nurmo-tappion lisäksi KooVee paukutteli viisi vakuuttavaa voittoa.

"Ei pienimpiäkään nousupaineita"

Viime hetkillä KooVeen ote toiseen nousukarsintapaikkaan on taas kirvonnut. Neljän pisteen ottelussa tuli harmittava tappio SBS Porille 2-6 ja lisää kylmää vettä tuli heti seuraavan pelin jatkoajatappiossa Oilers II:lle 4-5. Ne antoivat Porille oikeastaan liian vakuuttavan etulyöntiaseman viimeistä viikonloppua varten.

- Pojilla tärisivät mailat selvästi käsissä. Se tässä tilanteessa on kuitenkin hyvä, ettei meillä ole mitään paineita nousukarsintapaikasta. Ei voi kuin hattua nostaa, kun ajattelee, mistä lähtökohdista kauden aloitimme. Nyt olemme yksi sarjan parhaiten yhteenhitsautuneista joukkueista, Seppälä kuvailee.

KooVee lähtikin sekasortoisen kesän jälkeen vain varmistamaan paikkaansa ykkösdivisioonassa. Tavoite täyttyi kirkkaasti, joten ainakin salaisissa haaveissa ajateltu paluu liigakartalle julkistettaneen ensi kauden tavoitteeksi.

- Seuran tausta-asiat ovat paremmalla mallilla kuin koskaan seuran historiassa. Meillä on 11 pelaajan kanssa sopimus jo ensi kaudesta. Tarvitsemme vain vähän kokemusta, Seppälä vihjaa.

Nurmo ja Pori odotetun kovia

Runkosarjan vedellessä viimeisiään Nurmolle ei ikinä tullut joidenkin odottamaa notkahdusta. Tammikuun voittoputkella se varmisti käytännössä paikkansa nousukarsintoihin.

KooVee ja SBS Pori kävivät keskinäistä kujanjuoksua, jonka KooVee on omalla taketelullaan kääntämässä Porin eduksi. Classic pelasi itsensä ulos jatkopeleistä onnettomalla, neljän voitottoman pelin putkella tammikuun aluksi. TPS:llä on kurssit aivan toisinpäin. Joulukuussa alkanut häviötön putki jatkui tammikuun lopulle. Samoin Ilveksen joulu-tammikuussa tuli viiden ottelun jaksoon neljä voittoa. Sekä TPS että Ilves tosin menettivät nousukarsintamahdollisuutensa heikkoon alkukauteen.

Rangers on länsilohkon vankkaa keskikastia. Pelit ovat menneet sen verran tasaisesti, ettei kiirettä ole kumpaankaan suuntaan. Sama tilanne on Karhuilla. Joulukuussa tullut neljän tappion putki pudotti Karhut karsintaviivalle, mutta sen jälkeen tullut kolmen voiton putki helpotti kummasti.

Karhujen kanssa kahta karsijan paikkaa yrittävät välttää sarjanousijat Oilers II ja SC Kirkkonummi. HaU ja HäWe ovat ajautuneet tiukkaan putoamiskurimukseen. HäWe on sarjan hännillä ollutkin koko kauden, mutta edes tammikuun hivenen piristyneet otteet eivät riitä nostamaan HäWea kuiville.

Tiukkaa tekee myös Hattelmalan Urheilijoilla. Kauden jopa pirteästi aloittanut HaU romahti täysin marraskuussa. 7. marraskuuta tulleesta HäWe-voitosta alkaen Hau pelasi peräti 11 peliä ilman voittoa (1 tasapeli, 10 tappiota) eli edellisestä täydestä pistepotista oli yli 2,5 kuukautta.

Petri Seppä

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Viikinkien seitsemän askelta hopealle

Neljä päivää ja seitsemän tiukkaa vääntöä. Siinä Viikinkien kova rutistus Euroopan toiseksi parhaaksi seurajoukkueeksi. Mutta kuinka kaikki itse asiassa tapahtui ?

Viikingit-Leipzig

Joulusta on juuri selvitty, mutta kinkku sulaa varmasti. Euroopan cupin avauspäivänä Viikingeillä on kolme täysiaikaista ottelua.

Ensimmäisenä tulee vastaan Saksan mestari Leipzig jo kello yhdeksältä aamulla. Ottelu alkaa juuri siten kuin ennakkoon kuviteltiin: ensimmäinen vaihto ja Heikki Vienola tekee 1-0. Ja syöttäjänä kukas muu kuin Jarmo Perttilä. Kakkoskenttä tulee väliin pelaamaan yhden vaihtoon, kunnes pappaketju iskee taas. Vienola tekee toisen maalinsa ottelun toisessa vaihdossa. Peli vanhentunut vasta 2.11 ja tilanne on jo 2-0. Tästähän tulee teurastusta !

Ja sitä siitä nimenomaan tuli. Lopputulos 23-1 kertoo kaiken olennaisen, samoin Vienolan uskomattomat tehopisteet 9+4.

- Oletinkin, etteivät tasoerot ole vuodessa mihinkään hävinneet, Viikinkien valmentaja Marko Lahikainen pohti. Edellisvuoden Euroopan cupissa VFT oli nimittäin kepitännyt saksalaisen Koblenzin 24-0.

Viikingit-Podhale

Parin tunnin tauon jälkeen tulee jo seuraava peli, ensiesiintymisensä kansainvälisillä kentillä tehneen puolalaisen Podhalen kanssa. Viikinkien pelaajat eivät edes poistu hallilta, vaan jäävät katselemaan norjalaisen Tunetin ja Latvian Kekavinan peliä. Kaikesta näki, ettei Leipzig-peli paljon tuntunut jaloissa.

Eikä tuntunut Podhalekaan. Yhtä lailla pelin olisi voinut viheltää poikki viiden minuutin kohdalla, kun tilanne oli jo 3-0. Tahti oli vielä Leipzig-peliäkin hurjempaa, sillä kahden erän jälkeen lukemat olivat 19-0. Viimeisessä erässä Viikingeillä oli kuitenkin tuplakäsijarru päällä, joten puolalaisten arvokisatavall alkoi 0-22-tappiolla.

Tällä kertaa tehomyies oli Perttilä (7+4). Kuitenkin sekä Vienola, että Perttilä hävisivät vetonsa. He kun olivat voimiensa tunnossa menneet lyömään Lahikaisen kanssa vetoa, että joko Leipzigin tai Podhalen verkkoon syntyy kymmenen maalia.

- Olin ihan varma voitostani, kun olin tehnyt kahden erän jälkeen nuo seitsemän, Perttilä manasi. - Arvaa vain, olinko itse, kun tein Leipzigia vastaan yhdeksannen maalini 53 minuutin kohdalla, Vienola naureskeli. No, panos oli vain tuopin verran, mutta veto kuin veto. Tappio harmittaa aina.

- Suurin piirtein tällaiset pelit oli odotettavissakin. Älytön pelisysteemihän tämä on. Lopputurnausjoukkueiden määrää pitäisi supistaa kahdeksaan, Lahikainen mietti.

Viikingit-Stresovice

Päivän kolmas ja tiukin peli. Kahden ensimmäisen löysän pelin vaihte oli silmin nähden jäänyt päälle, vaikka Viikingit pelasi jo käytännössä ykkösmiehistöllään. Ensimmäinen erä tahkottiin kokonaan maaleitta ja kun Filip Walter tasoitti toisessa erässä 1-1:een,

hymy oli hetken aikaa todella kaukana.

Vasta Toni Huhtalan toisen erän viimeisillä sekunneilla tekemä johtomaali päästi paineet ulos ja lopulta Viikingit voitti 4-2.

- Pelin tempo oli erityisen hidas. Stresovice pelasi niin passiivisesti, että rytmiä oli vaikea löytää ja me pääsimme sen takia peliin mukaan vasta puolenvälin jälkeen, Lahikainen analysoi.

Viikingit-Herlev

Peli, jota Viikingit ehkä pelkäsi kaikista eniten. Herlev oli edellisenä päivänä piinannut Stresoviceä kaksi erää ja oli ollut kenttäpelissä täysin tasaveroinen.

Viikinkien huoli oli täysin turha. Jatkopaikkatoiveet kadottanut Herlev osoittautui samanlaiseksi tusinatason joukkueeksi kuin Leipzig tai Podhalekin. Ensimmäinen erä siitä huolimatta Viikingeille vain 3-1.

- Erätauolla annoinkin sitten suun laulaa. Siellä tuli mainittua pelaajat oikein nimiltä, kun vaadin lisää asennetta, Lahikainen kertasi.

Toiseen erään alkoikin tapahtua. Seitsemään minuuttiin ja kolmeen sekuntiin seitsemän maalia ja peli oli hujauksessa 11-1. Siitä jatkettiin loppunumeroihin 16-1.

Peli ei jäänyt historiankirjoihin minään suurena otteluna. Pelin ratkettua mielenkiintoa piti yllä vain se, onnistuuko Jari Pekkola maalinteossa. Pekkolalla oli ottelun kolmannessa erässä enemmän kuin tuhannen taalan paikkoja, mutta pallo ei suostunut menemään maaliin. Vielä pelin viimeisellä minuutilla Pekkolalla oli kolme avopaikkaa, mutta kun ei niin ei. Syystäkin Pekkola nimettiin Viikinkien "tarkka-ampujaksi" Herlev-pelin aikana.

Viikingit-Warberg

Odotettu lohkokonaali, jossa puhtaan pelin joukkueet ratkoivat paremmuutensa. Viikingit pelasi ottelun erittäin vakuuttavasti. Huolimatta Warbergin nopeasta 1-0-johdosta Viikingit runnoi vahvasti erävoittoon ja piti ohjaket jatkossakin.

Vakuuttava 4-1-voitto toi Viikingeille lohkon ykköspaikan. Heti perään pelattiin A-lohkon finaali, Fornuddenin ja Rot-Weissin kohtaamisessa, jota pelaajat ja seurajohto jäivät jännittämään.

Julkilausumaton toive oli, että Viikingit pääsisi pelaamaan Rot-Weissia vastaan. Alku näyttikin hyvältä, kun Fornudden karkasi pelin puoliväliin mennessä 3-1-johtoon.

Valmentajien ilmeet alkoivat kuitenkin synkistyä pelin viimeisen kymmenen minuutin aikana, kun Rot-Weiss kipusi 4-3-johtoon. Siinä vähän yksi jos toinenkin haroi otsahiuksiaan tai sipaisi korvallistaan. Edes Henrik Jensenin tasoitus 4-4:ään ei riittänyt, vaan tulokset heittivät välierässä vastaan Euroopan cupin hallitsevan mestarin.

- Ei tässä mitään. Tunnelma on odottavan rento, Lahikainen sanaili.

Viikingit-Fornudden (semifinaali)

Viikinkien paras peli koko turnauksessa. Euroopan cupin hallitsevalla mestarilla ei ollut mitään jakoa Viikinkien hurmoksessa. Peli oli jo ensimmäisen erän jälkeen 3-0.

Fornudden sai pienen hyvän hetkensä kavennettuaan 4-1:een, mutta ilon sammutti nopeasti Arno Karkamo, joka teki alivoimalla Viikinkien viidennen maalin.

Juuri Karkamon nostaminen ykköskentän oikeaksi laitahyökkääjäksi oli valmentaja Lahikaiselta oikeaan osunut veto. Karkamo teki kaksi tärkeää maalia 7-1-murskavoitossa.

- Artsi tuli pelaamaan etupäässä puolustavaan rooliin. Normaalisti puolustajana pelaava Arno muistaa käyttää palloa myös pakeilla, Lahikainen maiskutteli.

- Juuri tämän takia olemme käyneet Uppsalassa syksyisin, että olisimme oppineet pelaamaan ruotsalaisia vastaan. Pari ekaa vuotta tosiaankin opettelimme, Lahikainen iloitsi.

Viikingit-Warberg (finaali)

Kukaan ei odottanut sitten taas tällaista finaalia. Jos oli Viikingit välierässä Fornuudenia vastaan suorastaan ylivoimainen, finaalissa se oli yllättävän ponneeton. Pelin alku näytti välieräpelin kaltaiselta hurlumheiltä, mutta Warbergin passiivinen taktiikka hydytti Viikingit täysin.

Warberg käyttäsi vain nopeita vastahyökkäyksiä ja käytti ne tehokkaasti hyväkseen. 50. Peliminuutilla Peter Nilsson teki jo 4-1 ja kaikki luulivat finaalin olevan selvää pässinlihaa.

Sen jälkeen alkoi kuitenkin yksi salibandyhistorian merkittävimmistä yhden miehen show`sta, kun Heikki Vienola pääsi irti. Pappaketjun viime kevään viidennen finaalin tasoitusta pidettiin jo pienoisena ihmeenä, mutta "Vinskin" finaalipaukku käy jo isosta ihmeestä. Vienola teki viidessä ja puolessa minuutissa kolme maalia !!! (kaksi takatolpalta Jarmo Perttilän namupasseista ja yhden ohjauksella Esa Karjalaisen laukauksesta) ja vei Viikingit jatkoajalle.

Jatkoaika oli yhtä maalia: Viikinkien pyöritys oli ylivertaista. Mutta silloin kävi niin kuin joskus käy. Warbergin päästyä ensimmäiseen paikkaansa peli loppui. Mikael Anderssonin selkä maaliin päin tekemä hutaisu upposi maaliin. Seuraavien sekuntien aikana näkyi turnauksen koko kuva. Viikingit istuivat vaihtopenkillä pää riipuksissa katselemassa Warbergin voittojuhlia.

- Warberg otti totaalisesti pelistä vauhdin pois ja keskittyi käyttämään meidän virheitä. Kaiken kaikkiaan turnaus oli positiivinen tapahtuma. Olimme ensimmäinen joukkue, joka on pystynyt voittamaan ruotsalaiset Euroopan cupissa, vieläpä kahteen kertaan, Lahikainen mietti ikään kuin lohdutusta hakien.

Petri Seppä

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Marko Lahikainen piti Viikinkejä Euroopan cupin moraalisenä voittajana "Vain kruunu jäi puuttumaan"

Viikingit oli lähempänä Euroopan cupin ensimmäistä suomalaisvoittoa kuin kukaan koskaan aikaisemmin. Sen takia niukka hopeatila jäi sekä lämmittämään että kalvamaan.

- Yleisarvosanaksi annan koko viikosta 9,5. Ei jäänyt jossiteltavaa, ettemmekö olisi olleet finaaliapaikan arvoisia.

- Jos pelaamme kolme peliä ruotsalaisia huippuja vastaan siten, ettemme hävinneet yhtään peliä varsinaisella peliajalla, olemme turnauksen moraalisia voittajia. Kruunu vain jäi puuttumaan.

Kruunu jäi tietysti puuttumaan harmittavalla tavalla. Alkusarjan ylivoimainen 4-1-voitto Warbergistä kääntyi finaalissa jatkoajatappioksi.

Warberg otti kylmästi vauhdin pois

Mitä tapahtui noiden kahden pelin välissä - muuta kuin suomalaisen tyyliin päälle paha 7-1-näytösvoitto cup-mestaruutta puolustaneesta Fornuddenista ?

- En usko, että pää petti. Uskon, että Warberg oli kokenut meidän hyvyyden ja se lähti kylmästi ottamaan pelistä vauhdin pois. Kuulin jätkien juttelevan, ettei kukaan ole koskaan kokenut kylmyyttä kahdella kentällisellä pelattaessa, Lahikainen kuvasi "vauhtia".

- Suomessakin on joukkueita, jotka pelaavat passiivisesti. Sellainen tyyli tekee hyvänkin joukkueen pelin vaikeaksi. Tietysti olisimme itsekkin voineet jäädyttää pelin, mutta se olisi ollut kova ja vaativa päätös valmentajalta. Me yritimme voittaa pelin pelaamalla, Lahikainen kuvasi.

Alkuun näyttikin siltä, että Viikingit menee menojaan. Se mursi kerta toisensa jälkeen Warbergin sumpun ja loi vaarallisia tilanteita. Warberg keskittyi vain nopeisiin vastahyökkäyksiin ja muutaman terävän kontrin jälkeen Viikinkien peli muuttui varovaiseksi. Sumppu alkoi purra.

- Kun Warberg sai 1-1-tasoituksen ensimmäisen erän loppuun, se teki meidän pelimme toiseen erään entistä varovaisemmaksi, Lahikainen kuvasi.

Viikko flunssassa, video hukassa

Lahikainen kuvaa viikon seitsemän pelin uurastusta kovaksi. Vieläkin kovemaksi sen teki, että Lahikainen virui koko viikon sitkeässä flunssassa.

Oma episodinsa oli vielä se, että Viikingit sai Warbergin välieräpelistä videon vasta aikaisin aamuyöllä. Välieräpeli oli kuvattu "väärällä" videolaitteella ja nauha täytyi vielä kopioida normaaliin videonauhuriin sopivaksi. Lahikainen sai nauhan käteensä finaaliaamuna kello 03.30.

- Valvoin finaaliaamuna 06.20:een. Vertailun vuoksi analysoin välierävastustaja Fornuddenin nauhaa seitsemän tuntia. Tietysti nauhasta olisi nytkin voinut saada enemmän irti, jos olisi ollut seitsemän tuntia aikaa.

- Toisaalta Warberg ei tehnyt yhtään sellaista maalia, mitä odotimme. Saimme eliminoidua kaikki heidän vaparikuviionsa, Lahikainen kuvaa.

Jatkoajalle venynyt peli on aina onnenkauppaa.

- Kun sitä katsotaan, hallitsimme jatkoaikaa 6 minuuttia ja 45 sekuntia mielin määrin. Sitten yksi tilanne naapurille ja PAM! En voi sanoa, että olisimme olleet jatkoajalla huonompia.

- Harmittaa silti pirusti. Olimme lähellä ja näimme, että voimme voittaa Euroopan cupin. Tunne ei haihdu ennen kuin olemme kuitanneet asian - ensi vuonna. Jatkossa ainakin tiedetään, kuinka Warberg pelaa. Sikäli finaali opetti meikäläistä, Lahikainen muistuttaa.

Petri Seppä

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

VFT venyi lähes loppuun saakka

Vantaan naiset tekivät Viikinkien tavoin seurajoukkuehistoriaa hopeallaan. Saavutus on hyvä kun aikaisemmin tuliaisena ei ole ollut minkäänlaista lätkää.

Vaikka vielä ei täysosumaan tarvittavaa loppurutistusta löytynyt, on VFT:n syytä olla enemmän kuin tyytyväinen kokonaisuuteen. Joukkue osoitti suuruutensa kääntämällä tiukat ottelut voitoiksi ja tasapeliksi hyvällä loppukirillä, finaalia lukuunottamatta.

VFT-Akerselva 2-2

Totutusta poiketen VFT joutui aloittamaan Euroopan cupin suoraan tiukalla ottelulla. Fyysinen norjalaisryhmä oli jo karkaamassa voittoon, kun ruotsalaistähti Helena Lindberg vei joukkueen johtoon vain seitsemän minuuttia ennen päätöstä. Synnöve Backman pelasti VFT:n tasoittamalla pelin 20 sekuntia ennen summeria. Kaiken kaikkiaan tasainen ottelu, jossa molemmilla oli mahdollisuus voittoon.

VFT-Tatran Stresovice 5-1

Yksi vauhdikkaimpia naisten otteluita mitä Suomessa on nähty. VFT jyräsi valtavalla tempolla ja prässäsi tšekkiähyökkäyspäädyistä saakka. Tatranin maalivahti peitti tukun pahoja vetoja ja piti numerot näinkin pieninä. Tatran yritti paineessakin rakentaa omaa peliään, mutta taidot eivät vielä riittäneet tässä vauhdissa.

VFT-Roja 7-1

Sarjan heittopussia vastaan oli varaa säästellä. Sari Eklund sai vuoronsa maalissa ja Jonna Kettunen, Petra Viheriävaara, Sari Nurmi ja Niina Vainio keskittyivät Kati Suomelan tapaan kannustamiseen. Sari Juntunen ja Mari Virtanen hyökkäsivät kakkosketjussa Rosa Lappi-Seppälän kanssa. VFT:n varmistaessa vain yhdellä Roja pääsi kontrauksiin, mutta latvialaisten taito ei riittänyt tekemään niistä vaarallisia.

VFT-Högdalen 4-3

Voitto, joka on verrattavissa lähinnä 70-luvun Neuvostoliiton kaatamiseen jääkiekossa. Petra Viheriävaaran runnottua vantaalaiset johtoon reboundista peli näytti menevän normaaliin kaavaan. Högdalen tasoitti vaparista VFT-ketjun lähdettyä väärällä hetkellä vaihtoon ja toisen erän kahden ruotsalaismaalain piti jo ratkaista peli. VFT tuli kuitenkin takaisin viimeisellä mahdollisella hetkellä, kun Mema Pitkänen sijoitti Anu Toikan tarjoileman vapaalyönnin verkkoon vain viisi sekuntia ennen summeria.

Päätöserässä Sandra Lind pudotti Jonna Kettusen vedon ja Marilla Puustinen jatkoi tasoituksen rysään. Kaksi minuuttia myöhemmin vapaalyönti: Anu Toikka syötti ja Kettunen kiskaisi etuyläkulmaan johtomaalin. Voittoon kuitenkin tarvittiin vielä Kati Suomelaa. Högdalen sai viimeisellä minuutilla ylivoimahuökkäyksen ja pallo iskettiin takakulmalta tyhjiin, mutta all stars veskari "Suoppi" venyi kuin tyhjästä laukauksen tielle.

VFT-Rychenberg 1–0

Tarkkaa vääntöä, jonka ratkaisemiseen tarvittiin kolmosketjua. Viltistä tulleet Lappi-Seppälä ja Synnöve Backman karvasivat sveitsiläisiä paniikkiin toisen erän lopulla. Backman riisti pallon ja siirsi sen Lappi-Seppälälle: laukaus ohi. Vielä samassa vaihdossa "Synski" uusi temppunsa ja nyt onnistui: Lappi-Seppälän veto painui vasempaan yläkulmaan ja ottelun ainoa maali oli tehty. Kolmannessa erässä VFT jäädyytti pelin tavalla, jonka Josba ja Erä III hyvin muistavat viime keväältä. Pallo vuorotellen vastustajan päätyyn ja oman maalin taakse ja vastustajan turhautuminen on varma.

VFT:kin rähmi kahdesti päätöserässä. Alussa vastustaja unohtui yksin maalille, mutta Kati Suomela peitti laukauksen. Erän puolivälissä Suomela ja Minna Sarajuuri hölmöilivät maalin takana ja pallo lipsahti vastustajalle tyhjän maalin eteen. Vastapalloveto kimposi kuitenkin eteen kurrottaneen Sarajuuren mailanvarresta katsomoon. Rychenberg tuhri loppukirinsä ottamalla jäähyn ja VFT:n historiallinen suoritus oli varmistunut: Finaalipaikka ja ensimmäinen naisten Euroopan Cupin mitali.

Loppuottelu VFT-Högdalen 0-1

Tappiosta oppineet ruotsalaiset osasivat varoa VFT:n hyökkäysvoimaa. VFT:llä ei ollut pelissä yhtään loistavaa tekopaikkaa, Högdalenilla niitä oli kolme. Kati Suomela torjui kahdesti, mutta kolmannessa jopa hän oli vailla mahdollisuuksia. Hermine Dahlérus ja Nina Klasson pudottivat pallon klap klap-tyyliin takamiehen paikalle ja Åsa Karlsson kiskaisi sydämensä kyllyydestä tavaraperille.

VFT:n mahdollisuudet finaalissa olivat keskialueen katkoissa. Högdalenin avaukset jäivät muutaman kerran paineen alla lyhyiksi ja VFT pääsi vastaiskuihin. Pallonhallinta ei kuitenkaan aivan riittänyt nopeaan laukaukseen ja ruotsalaiset ehtivät peittämään.

Mika Hilska

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Minna ja Mervi avaavat tietä naistuomareille

Neljättä kautta tuomariparina viheltävät Minna Kärkkäinen ja Mervi Flinkman eivät herätä enää ihmetystä kotimaan sarjoissa. Ulkomaalaisille Euro-Cup joukkueille ensikohtaaminen sensijaan oli pienoinen yllätys. Ihmettely loppui kuitenkin lyhyeen kun suomalaisnaiset pitivät otteen hallussaan jäməkällä ja asiallisella esiintymisellään.

Heti Cupin alkajaisiksi oli Minnalla ja Mervillä syytä pieneen juhlaan. He merkkauttivat itsensä aikakirjoihin ensimmäisenä naiserotuomariparina, joka on tuominut kansainvälisen salibandyottelun. Kaikkiaan oikeudenjakotehtäviä kertyi Minnalle ja Merville viisi naisten sarjassa.

Millaisia Euro-Cupin ottelut sitten olivat tuomarin vinkkelistä ?

- Peleissä oli hyvä tunnelma. Jokaisessa ottelussa oli rauha viheltää. Pelaajat ymmärsivät, että tuomioista valittaminen ei kannata. Pelaajilla oli sääntötuntemus hallussa, naiset kertovat.
- Peli ei ollut aina kovin selkeää, koska pelaajien tekninen taitotaso oli puutteellinen. Tämän vuoksi pelin lukeminen oli hieman vaikeaa. Täytyy muistaa, että näissä otteluissa oli isot panokset. Turnaus myös väsytti.

Kärkkäisen ja Flinkmanin mielestä kansainvälisissä otteluissa tuomitsemisen kokonaislinja tulee olla hallussa. Erotuomaritarkkailijakin keskittyy kokonaisuuden arvioimiseen.

- Muutimme tuomitsemislinjaamme hieman turnauksen edetessä. Vähensimme vihellysten määrää. Lisäsimme pelaajille vastuuta ja myös jäähymäärät vähenivät, Kärkkäinen ja Flinkman kertaavat.

Naisten MM-kisat haaveena

Kärkkäinen ja Flinkman kertoivat saaneensa työskentelystään turnauksen norjalaiselta erotuomaritarkkailijalta hyvää palautetta.

- Palaute kehitti meitä tuomareina. Saimme uusia näkökulmia, koska uudet tarkkailijat näkevät erilaisia asioita. Heiltä saatu palaute vie meitä eteenpäin, he uskovat.
- Homma loksautti turnauksessa kohdalleen. Turnaus oli iso askel meille ja toi motivaatiota. Viimeinen turnauksessa viheltämämme peli videoitiin. Siitä on hyvä katsoa omia tekemisiä ja oppia lisää.

Mervin ja Minnan tärkein tavoite on päästä jatkossakin viheltämään kansainvälisiä otteluita. Kevään naisten maailmanmestaruuskisat ovat tietty haaveissa.

- Eurooppa Cup oli meille näytön paikka, joka meni hyvin. Näytöt on nyt annettu.
- Naisten SM-pelit vihelletään niin hyvin kuin mahdollista, sillä ne pelit kehittävät. Tavoitteena on myös päästä viheltämään miesten 1-divisioonan pelejä. He ovat myös tuominneet sekä naisten että miesten alasarjojen pelejä. Mitä muuta tuomarointi merkitsee ?

- Haluamme olla esimerkkeinä. Toivottavasti joku innostuu näistä hommista, sillä tuomareita ei ole liikaa, Kärkkäinen ja Flinkman toteavat.

Eero Wihuri